

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

نگاهی به کارنامه حقوق بشری ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه (۲)

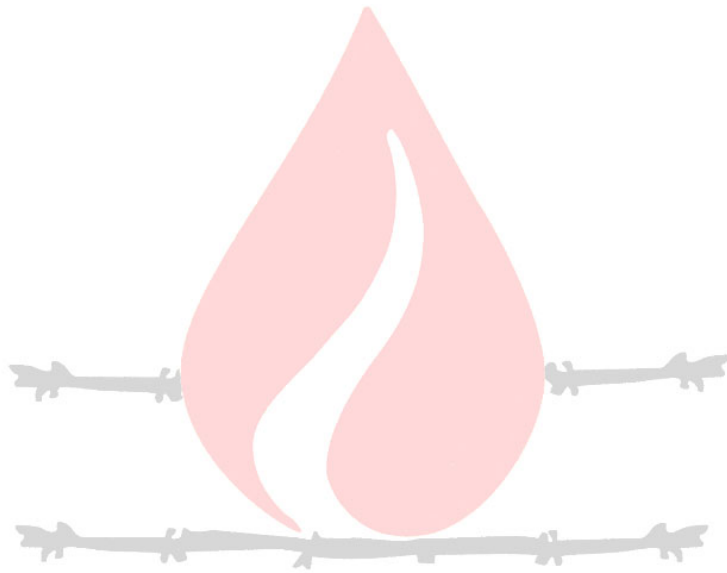
گزارش راهبردی ۱۴۰۱/۸

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence

فروردین ماه و اردیبهشت ۱۴۰۱

۱۴۰۱۰۱۰۸

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

درآمد

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه در فروردین ماه و اردیبهشت ماه ۱۴۰۱، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی، مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

*ایالات متحده آمریکا

۱- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری سازمان ملل، در روز دوشنبه ۵ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۱، در خصوص درخواست کارشناسان حقوق بشر سازمان ملل از ایالات متحده جهت آزاد نمودن دارایی‌های افغانستان. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به درخواست کارشناسان مستقل حقوق بشر سازمان ملل از ایالات متحده جهت آزاد نمودن دارایی‌های خارجی افغانستان، ضمن هشدار در زمینه وضعیت انسانی بحرانی این کشور؛

ب) گفتنی است که بیش از ۷ میلیارد دلار از دارایی‌های بانک مرکزی افغانستان (د افغانستان بانک) که توسط ایالات متحده مسدود شده است، می‌تواند در راستای تأمین کمک‌های بشردوستانه به شدت ضروری برای ده‌ها میلیون نفر از جمعیت این کشور مورد استفاده قرار گیرد؛

^۱ پایگاه خبری سازمان ملل (UN News)؛ دفتر کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل (United Nations High Commissioner for Refugees)؛ سازمان دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)؛ سازمان عفو بین‌الملل (Amnesty International)؛ سازمان دیده‌بان حقوق بشر اروپا - مدیترانه (Euro-Mediterranean Human Rights Monitor)؛ پایگاه تحلیلی نشنال اینترست (The National Interest)؛ روزنامه تلگراف (The Telegraph)؛ شبکه خبری یورونیوز (Euronews)؛ پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور (Middle East Monitor (MEMO))؛ خبرگزاری آنا تولی (Anadolu Agency)؛ روزنامه گاردین (The Guardian)؛ خبرگزاری رویترز (Thomson Reuters Foundation)؛ روزنامه نیویورک پست (New York Post)؛ شبکه خبری دویچه وله (Deutsche Welle) و روزنامه یو.اس.ای تودی (USA Today).

ج) اشاره به اقدام جو بایدن، رئیس‌جمهوری ایالات متحده، به صدور فرمانی اجرایی در ماه فوریه سال جاری میلادی، مبنی بر تداوم مسدود نگاه داشتن دارایی‌های نقدی افغانستان و استفاده بخشی از آن به‌منظور تحقق اهدافی در آمریکا، به جای اختصاص آن به نیازهای بشردوستانه عاجل و طولانی‌مدت مردم این کشور؛

د) اشاره به اقدام کارشناسان حقوق بشر سازمان ملل، به صدور بیانیه‌ای مبنی بر این‌که معافیت‌های بشردوستانه اعمال شده بر تحریم‌های افغانستان - که در ماه دسامبر سال گذشته میلادی و با توافق شورای امنیت سازمان ملل در نظر گرفته شده است - هیچ‌گونه پیشرفت چشمگیری را در راستای تأمین کمک‌های مالی یا تجاری برای این کشور رقم نزده، چراکه بسیاری از بانک‌های خارجی و نهادهای مالی نگران نقض محدودیت‌ها و تحریم‌ها هستند؛

ه) اشاره به ابراز نگرانی شدید کارشناسان سازمان ملل در زمینه بحران بشری جاری در افغانستان که جان بیش از نیمی از مردم این کشور را در معرض خطر جدی قرار داده است؛

و) اشاره به رو به وخامت نهادن تهدید دراز مدت و شدید خشونت جنسیتی علیه زنان و دختران افغانستان با توجه به اقدامات اتخاذ شده از سوی ایالات متحده که باید عوامل دیگری چون، خشکسالی و گسترش تبعیض‌های جنسیتی اعمال شده از سوی مقام‌های کنونی این کشور را نیز به آن افزود؛

ز) اشاره به اظهارات دبیرکل سازمان ملل مبنی بر به‌شمار آوردن وضعیت افغانستان به مثابه بحران انسانی بی‌سابقه فاجعه‌آمیز، ضمن درخواست از کشورهای جهان جهت ارزیابی مجدد اقدامات یک‌جانبه خود در قبال این کشور و رفع تمامی محدودیت‌های پیش روی تأمین کمک‌های مالی و بشردوستانه ضروری برای مردم آن؛

ح) اشاره به ارزیابی‌های بین‌المللی در این زمینه مبنی بر برخورداری افغانستان در حال حاضر، از بالاترین میزان افرادی که در جهان در معرض ناامنی غذایی قرار دارند، با توجه

به این که بیش از ۲۳ میلیون نفر از مردم این کشور نیازمند دریافت کمک بوده و نزدیک به ۹۵ درصد از آنها از مواد غذایی کافی برخوردار نیستند؛

ط) اشاره به ابراز نگرانی کارشناسان سازمان ملل به ویژه در خصوص آسیب پذیری بیش از ۴ میلیون نفر از بی جا شدگان داخلی افغانستان، از جمله اقلیت های این کشور و تلاش بیش از ۳,۵ میلیون نفر از مردم آن جهت پناه گرفتن در کشورهای همسایه؛

ی) اشاره به احتمال منجر شدن فرمان اجرایی ایالات متحده به رو به وخامت نهادن فضای عدم اطمینان در میان کشورها، نهادهای مالی و بانکها و در نتیجه اقدام آنها به فرآیندی به تحریمها که از دسترسی مردم افغانستان به کالاهای اساسی بشردوستانه ممانعت به عمل می آورد؛

ک) اشاره به درخواست کارشناسان سازمان ملل از ایالات متحده جهت توجه جدی به بحران بشری فزاینده در افغانستان و ارزیابی مجدد تصمیم خود در زمینه مسدود کردن دارایی های خارجی بانک مرکزی این کشور، همچنین یادآوری کردن تعهد کشورهای جهان در چهارچوب قانون بین المللی حقوق بشر که متضمن این امر است که اقدامات تحت حوزه اختیار آنها منجر به نقض حقوق بشر نشود؛

ل) اشاره به درخواست کارشناسان سازمان ملل از مقام های ایالات متحده جهت اتخاذ تمامی اقدامات لازم جهت معکوس نمودن روند تدابیر یک جانبه خود و مشارکت در تلاش های بین المللی در راستای پرداختن به بحران انسانی روزافزون در افغانستان؛

Organization for Defending Victims

۲- انتشار گزارش از سوی روزنامه یواس ای تویدی، در روز پنجشنبه اول اردیبهشت ماه ۱۴۰۱، در خصوص اقدام دولت جو بایدن به حبس بسیاری از پناهجویان برای مدت زمان طولانی. برخی از محورهای این گزارش عبارت اند از:

الف) انتشار گزارش از سوی سازمان حقوق بشری بین المللی «هیومن رایتس فرست» مبنی بر اقدام دولت بایدن به حبس غیرضروری هزاران تن از مهاجران متقاضی پناهندگی

^۲ گزارش پایگاه خبری سازمان ملل. قابل بازیابی در لینک:

برای ماه‌های متمادی، در صورتی که آن‌ها از امکان اقامت نزد اعضای خانواده و بستگان خود و یا بهره‌مندی از برنامه‌های حمایتی در این زمینه برخوردار بوده، تا در این مدت در انتظار پردازش پرونده‌های خود بمانند و در نتیجه مالیات کمتری نیز بر شهروندان آمریکایی تحمیل شود؛

ب) اشاره به اقدام مثبت کاخ سفید به پایان بخشیدن به تلاش‌های دولت دانلد ترامپ در راستای تحدید و یا حتی توقف فرآیند پناهجویی و درعین‌حال منجر شدن سیاست‌های بایدن به حبس غیرضروری دسته جمعی پناهجویان، از جمله اطلاعات به دست آمده در رابطه با حبس بیش از ۲۰۰ پناهجو و مهاجر و مصاحبه این نهاد حقوق بشری با ۷۶ تن از آن‌ها؛

ج) اشاره به متعهد شدن بایدن در کارزار انتخاباتی خود به پایان دادن به حبس‌های طولانی‌مدت پناهجویان: این در حالی است که وزارت امنیت داخلی دولت بایدن ده‌ها هزار تن از پناهجویان را محبوس و بسیاری را در اماکن تازه تأسیس یا بازسازی شده و یا مناطق دورافتاده‌ای نگاه می‌دارد که در آن غالباً با معضلات لاینحل در رابطه با ارائه عادلانه دعاوی پناهجویی خود مواجه‌اند؛

د) گفتنی است که انتشار این گزارش هم‌زمان با بروز انتقادات از سوی هر دو حزب کنگره از سیاست‌های مهاجرتی بایدن همراه بوده است، درحالی‌که جمهوری خواهان او را متهم به عدم اتخاذ موضع سخت‌گیرانه‌تر در قبال افزایش چشمگیر میزان مهاجران کرده و در مقابل نمایندگان دموکرات معتقد به نقض حقوق پناهجویان از سوی دولت وی هستند؛

ه) اشاره به مورد مخاطره فرار گرفتن سلامتی پناهجویان مبتلا به بیماری‌های جدی بر اثر حبس‌های طولانی‌مدت و همچنین وارد آمدن آسیب‌های گسترده و درد و رنج به آن‌ها؛

و) اشاره به شماری از تخلفات مرتکب شده از جانب دولت بایدن بر اساس اطلاعات گردآوری شده از ماه فوریه سال ۲۰۲۱ تا ماه آوریل سال ۲۰۲۲ میلادی، از جمله:

- اقدام اداره مهاجرت و امور گمرکی ایالات متحده به حبس ده‌ها هزار تن از مهاجران که می‌توانستند حین زندگی با اعضای خانواده و یا بهره‌مندی از برنامه‌های حمایتی اجتماعی،

فرآیند پناهجویی خود را نیز پیگیری کنند: گفتنی است که اقدام دولت به حبس گسترده پناهجویان از شناسایی برخی از آنها به عنوان تهدید نشأت گرفته و توجیه‌ناپذیر است؛ - پناهجویانی که از کشورهای عمدتاً سیاه‌پوست به ایالات متحده آمده‌اند ۲۷ درصد طولانی‌تر از سایر پناهجویان محبوس شده و در معرض سوءاستفاده‌ها و سوءرفتارهای ضدسیاه‌پوستی قرار گرفته‌اند؛

- منجر شدن حبس والدین پناهجو به جدایی اعضای خانواده از یکدیگر؛
- مواجه شدن پناهجویان دگرباش جنسی، از جمله افراد تراجنسیتی، با خطر جدی خشونت در دوران حبس؛

- اقدام دولت به نادیده گرفتن حکم دادگاه مبنی بر ضرورت آزاد شدن افراد آسیب‌پذیر به لحاظ پزشکی از حبس - شرایطی که با شیوع بیماری کووید - ۱۹ رو به وخامت نهاده است؛ (ز) اشاره به برخی از گام‌های مثبت دولت بایدن در راستای کاهش موارد حبس، در قیاس با دوران ریاست جمهوری دانلد ترامپ، از جمله عدم حبس خانواده‌های برخوردار از کودکان کم سن و سال، کاهش بودجه حبس پناهجویان و تلاش برای تعطیل کردن برخی از اماکن حبس مهاجران؛

(ح) این در حالی است که دولت بایدن هم‌زمان برخی از دیگر زندان‌های مهاجرتی را گسترش داده و بازگشایی نموده و به حبس پناهجویان و جدا کردن خانواده‌ها از یکدیگر بر سر مرزهای این کشور تداوم بخشیده است؛

(ط) اشاره به ضرورت جایگزین کردن برنامه‌های حمایتی با حبس پناهجویان که امکان بهره‌مندی آنها از نمایندگی حقوقی، مسکن و مراقبت‌های درمانی را فراهم آورده و در قیاس با گزینه حبس، راه‌حلی انسانی‌تر، کارآمدتر و کم‌هزینه‌تر را ارائه می‌دهند؛

(ی) اشاره به دیگر توصیه‌های این گزارش، از جمله صدور قانون در این رابطه و تصویب «قانون شأن مهاجران محبوس» مبتنی بر تحدید استفاده از حبس، حمایت از نمایندگی حقوقی جهانی و اجتناب از اجرای فرآیند معیوب اخراج سریع پناهجویان؛

ک) اشاره به وجود شرایط لازم برای دولت بایدن، در ماه مه سال جاری میلادی، جهت لغو فرمان اجرایی «عنوان ۴۲» - سیاست اتخاذ شده در دوران ریاست جمهوری ترامپ که امکان اخراج پناهجویان در مرز با مکزیک را به منظور ممانعت از شیوع بیماری کووید - ۱۹ فراهم می‌آورد؛

ل) اشاره به همچنین به شمار نیابردن راهکارهای به اصطلاح جایگزین حبس، مبتنی بر نظارت‌های الکترونیکی تنبیهی و مداخله‌جویانه که می‌تواند افراد را تحت حبس خانگی قرار دهد، به عنوان راهکارهای مناسب برای پناهجویان؛

م) این در حالی است که سایر گروه‌های حامی مهاجران نیز در رابطه با سیاست‌های دولت بایدن در این زمینه ابراز نگرانی کرده‌اند؛

۳- انتشار گزارش از سوی روزنامه نیویورک پست، در روز سه‌شنبه ۳۰ فروردین ماه ۱۴۰۱، در خصوص اقدام مقام‌های مهاجرتی ایالات متحده به دستگیری بیش از ۵ هزار مهاجر اوکراینی در ماه مارس سال جاری میلادی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به داده‌های جدید انتشار یافته از سوی اداره امور گمرکی و حمایت مرزی ایالات متحده، در روز دوشنبه ۲۹ فروردین ماه ۱۴۰۱، در خصوص اقدام این نهاد به دستگیر نمودن بیش از ۵ هزار شهروند اوکراینی در مرزهای زمینی، دریایی و هوایی این کشور؛

ب) اشاره به گزارش اداره امور گمرکی و حمایت مرزی ایالات متحده مبنی بر دستگیری در مجموع ۵۰۷۱ شهروند اوکراینی در ماه گذشته میلادی (ماه مارس) که افزایش قابل ملاحظه‌ای را در قیاس با دستگیری ۱۱۴۶ تن از آن‌ها در ماه فوریه همین سال نشان می‌دهد؛

ج) اشاره به اقدام این نهاد ایالات متحده به دستگیر نمودن اکثر شهروندان اوکراینی در مرز این کشور با مکزیک: درحالی که داده‌ها حاکی از آن هستند که در مجموع ۳۲۷۴ تن

^۵ گزارش روزنامه یو.اس.ای تودی. قابل بازیابی در لینک:

نیز در مرز جنوب غربی آمریکا دستگیر شده‌اند، که مجدداً افزایش قابل توجهی در قیاس با ماه فوریه سال جاری به شمار می‌آید که با دستگیری ۲۷۲ تن از مهاجران اوکراینی همراه بوده است؛

د) اشاره به صدور بیانیه از سوی وزارت امنیت داخلی، در روز دوشنبه ۲۹ فروردین ماه، مبنی بر اقدام دولت جو بایدن به افزایش وضعیت حمایتی موقت برای شهروندان اوکراینی به مدت ۱۸ ماه دیگر، که به آن دسته از مهاجران این کشور که واجد شرایط لازم هستند امکان اقامت در ایالات متحده و ارائه درخواست جهت دریافت مجوز اشتغال را می‌دهد؛

ه) گفتنی است که جو بایدن، پیش‌تر اظهار نموده بود که ایالات متحده از ورود تا ۱۰۰ هزار شهروند اوکراینی و سایر مهاجرانی که از جنگ با روسیه می‌گریزند، استقبال می‌کند؛

و) گفتنی است که بر اساس گزارش‌های سازمان ملل، از آغاز جنگ اوکراین در روز ۲۴ فوریه سال جاری میلادی تاکنون، بیش از ۴٫۹ میلیون تن از شهروندان اوکراین از کشور خود گریخته و اکثریت‌شان به کشورهای همسایه، همچون لهستان، رومانی، مجارستان و مولدوای پناه آورده‌اند که در این میان لهستان بیشترین تعداد پناهجویان این کشور - ۲٫۸ میلیون نفر - را پذیرا شده است؛

۴- انتشار گزارش از سوی پایگاه تحلیلی نشنال اینترست^۱، در روز دوشنبه ۲۹ فروردین ماه ۱۴۰۱، در خصوص باقی ماندن زندان گوانتانامو به عنوان لکه ننگ اخلاقی برای ایالات متحده آمریکا. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به ناکارآمدی چشمگیر ایالات متحده در زمینه بررسی پرونده‌های زندانیان زندان گوانتانامو، به‌ویژه در رابطه با خالد شیخ محمد^۲ - مغز متفکر ادعایی حملات

^۱ گزارش روزنامه نیویورک پست. قابل‌بازرسی در لینک:

<https://nypost.com/2022/04/19/us-immigration-officials-detain-more-than-5000-migrants-from-ukraine-in-march>

^۲The National Interest

^۳Khalid Shaikh Mohammed

تروریستی ۱۱ سپتامبر سال ۲۰۰۱ میلادی - و چهار متهم دیگر به مشارکت در این عملیات؛

ب) اشاره به منجر شدن روند به ظاهر بی‌انتهای تأخیرهای به وقوع پیوسته در این زمینه به ممانعت از محاکمه این زندانیان در دادگاهی نظامی: این در حالی است که بسیاری از این تأخیرها به دلیل تغییر مقام‌های مسئول این فرآیند، از جمله دادستان‌ها، وکلای مدافع یا قضات صورت پذیرفته است؛

ج) اشاره به دیگر دلایل وقوع تأخیرهای مزبور، از جمله عدم اطمینان‌های موجود در زمینه چگونگی برخورد با شواهد مبتنی بر اعمال شکنجه علیه زندانیان و همچنین تعطیلی‌های طولانی‌مدت به وقوع پیوسته به دلیل شیوع بیماری کووید - ۱۹؛

د) اشاره به گذشت بیش از ۲۰ سال از زمان وقوع جرائم مورد نظر، درحالی‌که همچنان نشانه‌ای دال بر برگزاری دادگاه در زمینه این پرونده دیده نمی‌شود و حتی با تکیه بر بیشترین میزان مثبت‌اندیشی، برآوردها حاکی از آن است که تا اواسط سال ۲۰۲۴ میلادی محاکمه‌ای در این رابطه آغاز نخواهد شد؛

ه) اشاره به این‌که تداوم تطویل این فرآیند در جهت منافع هیچ‌یک از طرفین این پرونده، از جمله خانواده‌های قربانیان حملات یازده سپتامبر و آن بخش از شهروندان آمریکایی که تنها خواستار اجرای عدالت هستند، نخواهد بود؛

و) اشاره به بروز راهکاری در هفته‌های اخیر در راستای گذر از این بن‌بست، با توجه به اقدام دادستانی که به رغم روی کار آمدن دولت‌های متوالی در ایالات متحده، همچنان در جریان این پرونده قرار دارد، به مذاکره با وکلای مدافع خالد شیخ محمد و سایر متهمان، مبنی بر رضایت دادن آن‌ها به اعتراف به جرم خود در قبال معافیت‌شان از حکم اعدام و محکومیت مجرمان جدی پرونده، از جمله خالد شیخ محمد، به تحمل حبس ابد بدون امکان عفو مشروط که البته به هیچ‌عنوان قطعی به نظر نمی‌رسد؛

ز) اشاره به به‌احتمال بروز اعتراض‌هایی از سوی جامعه آمریکا به این تعامل، مبنی بر این‌که متهمان به ارتکاب به چنین جرم دهشتباری تنها مستحق اعدام هستند، اما با توجه به

چرخه پایان‌ناپذیر تأخیرهای به وقوع پیوسته در رابطه با این پرونده، تنها راه باقیمانده جهت برگزاری محاکمه‌ای عاجل، انجام معامله ذکر شده با متهمان است که منجر به پایان یافتن تأخیرهای بی‌انتهای حل و فصل پرونده و اقرار رسمی آن‌ها به جرم می‌شود؛

ح) گفتنی است که همچنین با توجه به این‌که مطابق با تفکر و عقاید این متهمان، شهادت یک ارزش به شمار می‌آید، شاید صدور حکم حبس ابد مجازات بیشتری را برایشان به همراه داشته باشد، مضاف بر این‌که مجازات اعدام به شدت مورد اعتراض روزافزون جامعه جهانی است، درحالی‌که ایالات متحده، همراه با چین، ایران و عربستان سعودی در زمره معدود کشورهایی هستند که این مجازات همچنان در آن‌ها به اجرا در می‌آید؛

ط) اشاره به اقدام دولت جورج دبلیو. بوش، رئیس‌جمهور سابق ایالات متحده، به گزینش این پایگاه دریایی باهدف ایجاد بازداشتگاهی که در آن امکان اجرای موارد فراتر از حاکمیت قانون امکان‌پذیر باشد - اقدامی که همچنان لکه ننگی برای ایالات متحده به شمار آمده و نماد تلاش دولت‌های این کشور به گریز از قوانین کیفری جاری و ناکارآمدی در زمینه اجرای قانون است؛

ی) اشاره به همچنین منجر شدن ایجاد بازداشتگاه گوانتانامو به بروز عقاید مبهمی در رابطه با جنگ با تروریسم در کنگره، به جای بهره‌گیری این نهاد از راهکارهای اثبات‌شده

و عملی در راستای مورد پیگرد قرار دادن و مجازات تروریست‌ها؛
ک) گفتنی است که چنانچه خالد شیخ محمد سال‌ها پیش در دادگاهی فدرال در منطقه جنوب نیویورک - که مرگبارترین بخش حملات یازده سپتامبر در آن به وقوع پیوست - مورد محاکمه قرار می‌گرفت، همان زمان حکمی مبتنی بر محکومیت به اعدام و یا حبس در زندانی فرا امنیتی برای وی صادر می‌شد؛

ل) تأکید بر ضرورت عدم حبس زندانیان جدید در گوانتانامو، علاوه بر لزوم انجام اقدامات جدی در راستای حل و فصل پرونده ۳۳ زندانی دیگر محبوس در این بازداشتگاه و اجرای روند انتقال آن‌ها، همچنین برقرار ماندن این زندان تنها تا زمانی که آخرین زندانی محکوم به حبس ابد در آن در قید حیات باشد؛

م) تأکید بر سرانجام ضرورت تخریب این زندان به منظور پایان دادن نمادین به دوره‌ای از تاریخ ایالات متحده که گریز از حاکمیت قانون را با خود به همراه داشت؛

۵- انتشار گزارش از سوی خبرگزاری رویترز، در روز دوشنبه ۲۹ فروردین‌ماه ۱۴۰۱، در خصوص اقدام ایالات متحده به دستگیری ۲۱۰ هزار مهاجر در مرز با مکزیک در ماه مارس سال جاری میلادی که آماری بی‌سابقه در این زمینه به شمار می‌آید. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام مقام‌های مرزی ایالات متحده به دستگیر نمودن ۲۱۰ هزار تن از مهاجران در صدد گذر از مرز این کشور با مکزیک در ماه مارس سال جاری میلادی، که در مجموع بالاترین آمار ماهانه در این زمینه طی دو دهه گذشته به شمار می‌آید و نمایانگر چالش‌های پیش روی جو بایدن، رئیس‌جمهور این کشور، در ماه‌های آتی است؛

ب) اشاره به افزایش ۲۴ درصدی این آمار در ماه مارس سال جاری در قیاس با همین ماه در سال گذشته که ۱۶۹ هزار مهاجر در مرزهای آمریکا دستگیر شدند - آغاز افزایش میزان مهاجرت به ایالات متحده که در پی آن هزاران کودک بدون سرپرست برای روزهای متوالی در پاسگاه‌های مرزی انباشته از جمعیت گرفتار آمدند، درحالی‌که در انتظار یافتن جایی در میان پناهگاه‌های دولتی بودند که دیگر ظرفیت پذیرش پناهجویان را نداشتند؛

ج) اشاره به متعهد شدن جو بایدن به هنگام تصدی مقام ریاست‌جمهوری در ماه ژانویه سال ۲۰۲۱ میلادی، به معکوس نمودن روند بسیاری از سیاست‌های مهاجرتی سخت‌گیرانه دانلد ترامپ، رئیس‌جمهور سابق آمریکا؛ این در حالی است که وی در عمل و به لحاظ سیاسی در حال دست‌وپنجه نرم کردن با معضل آمار فزاینده تلاش مهاجران برای گذر از مرزهای این کشور است؛

^۹ گزارش پایگاه تحلیلی نشنال اینترست. قابل‌بازیابی در لینک:

د) اشاره به متهم شدن بایدن از سوی جمهوری خواهان - که امیدوارند در انتخابات میان دوره‌ای کنگره در ماه نوامبر سال جاری میلادی، تصدی این نهاد را در اختیار گیرند - به این که اقدام رئیس جمهور آمریکا به عقب نشینی از سیاست های ترامپ در این زمینه، موجب افزایش مهاجرت های غیرقانونی به این کشور شده است؛

ه) اشاره به هشدار مقام های دولت بایدن در خصوص افزایش میزان مهاجرت به ایالات متحده پس از اظهارات مقامات بهداشتی این کشور مبنی بر پایان دادن به اجرای فرمان مرزی مربوط به دوران شیوع بیماری کووید - ۱۹، موسوم به «عنوان ۴۲»، تا روز ۲۳ ماه مه سال جاری میلادی؛

و) لازم به یادآوری است که این فرمان امکان اخراج بی درنگ پناهجویان و سایر مهاجران به مکزیک را به منظور ممانعت از شیوع بیماری کووید - ۱۹ فراهم می آورد؛

ز) اشاره به مشتمل شدن بیش از نیمی از مهاجرانی که در ماه های اخیر از مرز ایالات متحده و مکزیک عبور کردند، بر شهروندان کشورهای مکزیک، گواتمالا، هندوراس و السالوادور - روندی که به طور معمول در جریان است - و درعین حال افزایش مهاجرانی که از کشورهای دوردستی چون اوکراین و روسیه به آمریکا می آیند؛

ح) اشاره به آماده شدن مقام های ایالات متحده جهت رویارویی با عبور تا ۱۸ هزار مهاجر در روز از مرزهای این کشور در هفته های آتی و یا افزایش های کم تر؛
ط) اشاره به به شمار آمدن دستگیری ۲۱۰ هزار مهاجر در ماه مارس سال جاری، به مثابه بالاترین آمار در این زمینه از ماه فوریه سال ۲۰۰۰ میلادی، بر اساس داده های اداره امور گمرکی و حمایت مرزی ایالات متحده؛

ی) اشاره به تلاش ۱۱ هزار مهاجر دیگر جهت عبور از مرز قانونی جنوب غربی ایالات متحده، در ماه مارس سال جاری، بدون برخورداری از روادید یا مجوز عبور معتبر؛

ک) اشاره به اخراج تقریباً نیمی از مهاجرانی که در ماه مارس از مرزهای ایالات متحده عبور کردند، بر اساس فرمان «عنوان ۴۲»؛^{۱۰}

۶- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری دویچه وله، در روز پنجشنبه ۲۵ فروردین ماه ۱۴۰۱، در خصوص مرگ یک شهروند سیاه‌پوست دیگر بر اثر اقدام خشونت‌آمیز پلیس ایالات متحده. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به بروز موجی از خشم و اعتراض در میان مردم آمریکا در پی تیراندازی پلیس به پتریک لیویا، جوان ۲۶ ساله سیاه‌پوست، در ایالت میشیگان که به مرگ وی منجر شد؛

ب) اشاره به اقدام لیویا به گریز از دست مأموران پلیس پس متوقف ساختن او در پست کنترل ترافیک که منجر به دستگیری مجدد وی و اقدام پلیس به شلیک از پشت به سرش شد؛

ج) اشاره به فیلم‌های به دست آمده از دوربین‌های نظارتی واقع در محل حادثه که نشان می‌دهند که افسر پلیس سفیدپوست خودروی پتریک لیویا را به دلیل برخورداری از پلاک مخدوش آن متوقف و گواهینامه او را درخواست می‌کند. اما پس از مکالمه‌ای کوتاه، لیویا می‌کوشد از محل بگریزد؛

د) گفتنی است که این فیلم‌ها در ادامه نشان می‌دهند که افسر مربوطه به دنبال لیویا می‌دود و او را در محوطه جانبی به زمین می‌اندازد. سپس هر دو با یکدیگر گلاویز می‌شوند. در ادامه پلیس وی را با صورت به زمین می‌دوزد و از پشت سر به او شلیک می‌کند - حادثه‌ای که در مجموع ۹۰ ثانیه به طول می‌انجامد؛

ه) اشاره به اظهارات اریک وینستروم، رئیس پلیس گرند ریپلز در ایالت میشیگان، مبنی بر به شمار آوردن این رویداد به‌عنوان یک تراژدی، ضمن اقدام به مرخص نمودن موقت مأمور پلیس مزبور از خدمت و انجام تحقیقات در این زمینه به‌منظور تشکیل یک پرونده کیفری؛

^{۱۰} گزارش خبرگزاری رویترز. قابل بازیابی در لینک:

و) اشاره به اسفبار به‌شمار آمدن این حادثه از سوی دیگر مقام‌های این شهر که برانگیخته شدن خشم و انزجار عمومی را قابل درک دانسته‌اند؛

ز) اشاره به برگزاری تظاهرات از سوی مردم شهر گرند ریپدز ضمن سر دادن شعار «جان سیاهان ارزشمند است» پیش از انتشار ویدئوهای حادثه: این در حالی است انتشار فیلم‌های رویداد مزبور موجب تشدید خشم عمومی شد؛

ح) اشاره به یادآوری قتل جورج فلوید که آن هم توسط یک مأمور پلیس سفیدپوست به وقوع پیوست و به برانگیختن موج عظیمی از اعتراض‌ها و ایجاد جنبشی در راستای احقاق حقوق سیاه‌پوستان و مقابله با پیش‌داوری‌های نژادی انجامید؛

ط) گفتنی است که محاکمه ضارب جورج فلوید «محاکمه نژادپرستی» نام گرفت و دادگاه برای افسر پلیس خاطی درخواست صدور حکم ۴۰ سال حبس را نمود.^{۱۱}

* کانادا

۱- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور، در روز جمعه ۲ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۱، مبنی بر متهم شدن دولت کانادا به «تسلیح آپارتاید» از سوی کارزاری مبتنی بر تلاش جهت توقف فروش سلاح به رژیم اسرائیل. برخی از محورهای این

گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام نهاد «کانادایی‌ها برای عدالت و صلح در خاورمیانه» به راه‌اندازی کارزاری در راستای پایان دادن به فروش تسلیحات از سوی کانادا به رژیم اسرائیل و همچنین قصد آن جهت ترغیب اتاوا به انجام تحقیق در زمینه احتمال مورد استفاده قرار گرفتن تسلیحات این کشور علیه غیرنظامیان فلسطینی؛

^{۱۱} گزارش شبکه خبری دوپچه وله. قابل بازیابی در لینک:

ب) اشاره به گزارش انتشار یافته تحت عنوان «تسلیح آپارتاید: صادرات سلاح از کانادا به اسرائیل» مبنی بر افزایش فروش تجهیزات نظامی به این رژیم در سال‌های اخیر که در سال ۲۰۲۰ میلادی به بالاترین سطح خود در طول سه دهه گذشته رسیده است؛

ج) اشاره به اقدام کانادا در سال ۲۰۲۰ میلادی، به صادرات ادوات نظامی به اسرائیل، در مجموع به ارزش ۱۹,۵ میلیون دلار که بالاترین میزان صادرات کانادا به این رژیم از سال ۱۹۸۷ میلادی به شمار می‌آید؛

د) گفتنی است که ارزش کل صادرات نظامی کانادا به اسرائیل، از سال ۱۹۸۷ تا ۲۰۲۰ میلادی، به ۲۲۸ میلیون و ۸۲۷ هزار و ۷۸۱ دلار می‌رسد؛

ه) اشاره به یافته‌های این گزارش مبنی بر کاهش فاحش میزان فروش سلاح از سوی کانادا به رژیم اسرائیل در سال ۱۹۸۷ میلادی و تقریباً توقف این روند، احتمالاً به دلیل وقوع نخستین انتفاضه فلسطینیان و با توجه به انتقاد شدید مقام‌های کانادا، از جمله وزیر خارجه وقت این کشور، از واکنش رژیم اسرائیل در قبال خیزش مردم فلسطین؛

و) اشاره به تداوم این روند تا اوائل دهه ۱۹۹۰ میلادی و افزایش ناگهانی صادرات سلاح از کانادا به اسرائیل در سال ۱۹۹۶ و سپس روند صعودی حدوداً ۱۴۵ درصدی آن از سال ۲۰۱۶ تا ۲۰۲۰ میلادی که میزان فروش تسلیحات در این مدت را به تقریباً ۷۲ میلیون ۲۶ هزار و ۱۳۲ دلار رسانده است؛

ز) اشاره به همراه شدن افزایش فروش تسلیحات به رژیم اسرائیل با وضعیت رو به وخامت حقوق بشر در فلسطین و ایجاد اجماع فزاینده در این زمینه که اقدامات اسرائیل در قبال فلسطینیان مصداق آپارتاید و جنایت علیه بشریت است و از این رو هرگونه صادرات سلاح به این رژیم با این مخاطره جدی مواجه است که در راستای نقض حقوق بین‌المللی بشردوستانه و قانون بین‌المللی حقوق بشر مورد استفاده قرار گیرد؛

ح) اشاره به فقدان بهانه‌ای برای کانادا جهت تداوم صادرات سلاح به رژیمی که اقدام به آپارتاید و سایر سوءاستفاده‌ها می‌نماید، که از جمله می‌توان به حمله اخیر سربازان رژیم اسرائیل به مسجد الاقصی اشاره کرد؛

ط) اشاره به درخواست جهت انجام تحقیق به منظور آگاهی از این که آیا تسلیحات ساخت کانادا علیه غیرنظامیان فلسطینی به کار برده شده است یا خیر؛

ی) اشاره به این که دولت کانادا که در زمان وقوع انتفاضه نخست فلسطینیان، تجارت تسلیحاتی با رژیم اسرائیل را با توجه به بروز نگرانی‌های حقوق بشری ممنوع اعلام نمود، اکنون نیز می‌تواند از تسلیح آپارتاید ممانعت به عمل آورد!^{۱۲}

۲- انتشار گزارش از سوی خبرگزاری آناتولی، در روز چهارشنبه ۲۴ فروردین ماه ۱۴۰۱، در خصوص انتقاد مترجمان افغانستانی مقیم کانادا از رویکرد تبعیض‌آمیز دولت جاستین ترودو در قبال خانواده‌هایشان که در تلاش برای مهاجرت به این کشور هستند، در قیاس با پناهجویان اوکراینی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اظهارات مترجمان افغانستانی سربازان کانادایی - که موفق به گریز از سلطه حکومت طالبان شده‌اند - در کمیته ویژه پارلمان فدرال کانادا مبنی بر درخواست از دولت جاستین ترودو به منظور اتخاذ رویکرد مشابه با پناهجویان اوکراینی در قبال خانواده‌هایشان و فراهم آوردن امکان ورود آنها به کانادا؛

ب) اشاره به تأکید این مترجمان افغانستانی بر عدم وجود تفاوت میان خانواده‌های آنها که خواهان مهاجرت به کانادا هستند، با پناهجویان اوکراینی گریزان از حملات روسیه؛

ج) اشاره به اظهارات یکی از مترجمان سابق نیروهای نظامی کانادا مبنی بر متهم کردن دولت این کشور به دادن وعده‌های دروغین در مورد انتقال بستگان‌شان به کانادا و همچنین اقدام دولت این کشور به درخواست از خانواده‌های این مترجمان جهت ارائه مدارکی که اخذ آنها از حکومت طالبان تقریباً امکان‌ناپذیر است؛

^{۱۲} گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور. قابل‌بازایی در لینک:

د) اشاره به متعهد شدن شان فریزر، وزیر مهاجرت و شهروندی کانادا، به انتقال خانواده‌های این مترجمان از افغانستان تا پایان ماه مارس و اقدام وی به نقض وعده خود در این زمینه؛

ه) اشاره به تحسین برانگیز بودن اقدامات دولت کانادا برای مهاجران اوکراینی و درعین حال درخواست از مقام‌های این کشور جهت اتخاذ رویکرد مشابه در قبال پناهجویان افغانستانی.^{۱۳}

*بریتانیا

۱- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز چهارشنبه ۳۱ فروردین‌ماه ۱۴۰۱، مبنی بر این‌که تأیید حکم استرداد جولیان آسانژ، بنیان‌گذار سایت ویکی‌لیکس، از سوی بریتانیا او را در معرض مخاطره جدی قرار داده و تهدید بزرگی برای آزادی مطبوعات به شمار می‌آید. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به نقض ممنوعیت اعمال شکنجه و بروز سابقه‌ای نگران‌کننده برای ناشران و روزنامه‌نگاران سراسر جهان، در صورت تأیید درخواست ایالات متحده جهت استرداد جولیان آسانژ به این کشور از سوی پریتی پتل، وزیر کشور بریتانیا؛

ب) گفتنی است که دادگاهی در بریتانیا در روز چهارشنبه ۳۱ فروردین‌ماه، حکم استرداد آسانژ را صادر نمود و این پرونده اکنون نزد وزیر کشور فرستاده شده است که باید تا روز ۱۸ ماه مه سال جاری میلادی (۲۸ اردیبهشت‌ماه) در خصوص تأیید درخواست ایالات متحده در این زمینه تصمیم بگیرد؛

ج) اشاره به اظهارات انیس کالامار، دبیرکل سازمان عفو بین‌الملل، مبنی بر تعهد بریتانیا در زمینه امتناع از فرستادن افراد به مکانی که در آن زندگی یا ایمنی آن‌ها در معرض مخاطره قرار می‌گیرد، ضمن تأکید بر ضرورت خودداری دولت این کشور از سلب مسئولیت در

^{۱۳} گزارش خبرگزاری آنا توی. قابل بازیابی در لینک:

این رابطه، با توجه به اظهارات آشکارای مقام‌های ایالات متحده مبنی بر احتمال اقدام آن‌ها به تغییر مفاد حکم حبس آسانژ در زندان فدرال، هر زمان که صلاح بدانند؛

د) اشاره به منجر شدن تأیید حکم آسانژ از سوی وزارت کشور بریتانیا به قرار گرفتن وی در معرض خطر جدی حبس، تحت شرایطی که می‌تواند به آسیب‌های غیرقابل‌جبران به سلامت جسم و روح او بیانجامد؛

ه) اشاره به همچنین منجر شدن استرداد جولیان آسانژ به بروز پیامدهای مخرب برای آزادی بیان و عموم جامعه که از حق آگاهی از اقدامات دولت‌هایشان برخوردارند؛

و) اشاره به به‌شمار آمدن نشر اطلاعات در راستای تحقق منافع عمومی به مثابه سنگ بنای آزادی رسانه‌ها و منجر شدن استرداد آسانژ جهت مواجهه وی با اتهامات جاسوسی به دلیل نشر اطلاعات محرمانه، به ایجاد سابقه‌ای مخاطره‌برانگیز که موجبات نگرانی روزنامه‌نگاران در سراسر جهان را فراهم می‌آورد؛

ز) اشاره به به‌شمار آمدن حبس طولانی‌مدت زندانیان در سلول انفرادی در زندان‌های به شدت امنیتی ایالات متحده به مثابه اقدامی معمول که مصداق شکنجه یا سایر سوءرفتارها بوده و بر اساس حقوق بین‌الملل ممنوع است؛

ح) اشاره به این‌که همچنین حصول اطمینان‌های ارائه شده از سوی ایالات متحده آمریکا در زمینه پرونده آسانژ عمیقاً معیوب بوده و لغو آن‌ها همواره امکان‌پذیر است؛

ط) اشاره به منجر شدن استرداد جولیان آسانژ به ایالات متحده به قرار گرفتن او در معرض خطر موارد جدی نقض حقوق بشر و ناکارآمدی ضمانت‌های دیپلماتیک توخالی جهت حمایت از وی در قبال این سوءاستفاده‌ها؛

ی) اشاره به این‌که چنانچه دولت بریتانیا به کشوری خارجی امکان بهره‌مندی از صلاحیت کیفری فرا سرزمینی به‌منظور مورد پیگرد قرار دادن فردی را می‌دهد که در بریتانیا به نشر مطلب می‌پردازد، سایر دولت‌ها نیز می‌توانند از همین سازوکار حقوقی در راستای حبس روزنامه‌نگاران و خاموش کردن صدای مطبوعات در خارج از مرزهای خود استفاده کنند؛

ک) اشاره به این که این اتهامات از آغاز نباید علیه آسانژ اعمال می‌شده و مقام‌های ایالات متحده همچنان این فرصت را در اختیار دارند تا در مسیر درست گام نهاده و اتهامات مزبور را لغو کنند؛

ل) اشاره به این که در این میان، با توجه به ماهیت سیاسی این پرونده و پیامدهای جدی آن برای آزادی بیان، دولت بریتانیا باید از پذیرش نمایندگی ایالات متحده در دادخواست‌های آتی صرف‌نظر نماید؛^{۱۴}

۲- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری سازمان ملل، در روز پنج‌شنبه ۲۵ فروردین‌ماه ۱۴۰۱، در خصوص مخالفت قاطعانه کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل با توافق جاری میان بریتانیا و رواندا جهت انتقال پناهجویان به این کشور آفریقایی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به توافق انجام شده میان بریتانیا و رواندا مبنی بر انتقال شماری از مهاجران به این کشور آفریقایی مرکزی به منظور پردازش پرونده‌ها و همچنین استقرار مجددشان در این کشور که از نگاه کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل در تناقض با مسئولیت‌های دو کشور در قبال افرادی است که نیازمند حمایت هستند؛

ب) این در حالی است که از این نهاد سازمان ملل جهت مشارکت در مذاکرات صورت گرفته میان لندن و کیگالی دعوت به عمل نیامده - مذاکراتی که ظاهراً بخشی از اقدام دو کشور در راستای مشارکت در زمینه توسعه اقتصادی بوده است؛

ج) اشاره به گزارش‌های خبری انتشار یافته در این زمینه، مبنی بر اظهارات بوریس جانسون، نخست‌وزیر بریتانیا، در خصوص هزینه حدود ۱۶۰ میلیون دلاری این طرح که از نگاه وی موجب نجات جان انسان‌های بی‌شمار در قبال تهدیدهایی چون، قاچاق انسان

^{۱۴} گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل بازیابی در لینک:

و گذر غالباً مخاطره‌آمیز از کانال آبی میان جنوب انگلیس و سواحل فرانسه، موسوم به کانال مانش، می‌شود؛

د) اشاره به اظهارات جیلین تریگز^۱ دستیار کمیسر عالی پناهندگان سازمان ملل، مبنی بر مخالفت قاطعانه این نهاد سازمان ملل با اقداماتی که منجر به انتقال پناهجویان و پناهندگان به کشور سوم، با توجه به فقدان ضمانت‌ها و موازین لازم در این رابطه می‌شود، ضمن توصیف توافق مزبور به مثابه شانه خالی کردن کشورها از مسئولیت‌ها و گریز از تعهدات بین‌المللی خود در این زمینه که در تغایر با مفاد کنوانسیون پناهندگان است؛

ه) اشاره به درخواست کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل از هر دو کشور جهت تجدیدنظر در زمینه توافق خود، ضمن هشدار به آن‌ها که اقدام‌شان به جای ممانعت به عمل آوردن از انجام سفرهای مخاطره‌آمیز توسط مهاجران، تنها موجب گستردگی مخاطرات در این رابطه و ناگزیر شدن پناهجویان به یافتن راه‌های جایگزین، همچنین رو به وخامت نهادن فشارها بر کشورهای می‌شود که مهاجران ابتدا قصد گذر از آن‌ها را دارند؛
و) گفتنی است که اگر چه رواندا برای دهه‌های متوالی سخاوتمندانه پناهگاه امنی برای پناهجویان گریزان از منازعات و آزار و اذیت را فراهم آورده است، اما اکثریت آن‌ها در اردوگاه‌ها زندگی کرده و از دسترسی محدود به فرصت‌های اقتصادی برخوردارند؛

ز) اشاره به تأکید کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل مبنی بر ضرورت اقدام کشورهای ثروتمندتر به نشان دادن همبستگی در راستای حمایت از رواندا و پناهجویانی که این کشور پیشاپیش میزبان آن‌ها بوده است که به نظر می‌رسد تحولات اخیر عکس این روند را طی می‌کنند؛

ح) تأکید بر شایستگی برخورداری پناهجویان گریزان از جنگ، منازعه و آزار و اذیت از مهربانی و همدردی، نه این‌که همچون کالا مورد تبادل قرار گرفته و جهت پردازش به خارج از کشور انتقال یابند؛

ط) خاطر نشان کردن تعهد بریتانیا در زمینه حصول اطمینان از فراهم آمدن امکان لازم برای پناهجویان جهت ورود به خاک این کشور، پذیرش افرادی که از شرایط لازم برای دریافت پناهجویی برخوردارند و استرداد امن آن‌هایی که مبنای حقوقی لازم برای دریافت این امتیاز را در اختیار ندارند؛

ی) این در حالی است که بریتانیا در عوض، اقدام به اتخاذ ترتیباتی نموده تا این مسئولیت را به سایر کشورها محول نماید و از این رو رژیم بین‌المللی حمایت از پناهجویان را مورد تهدید قرار دهد - سازوکاری که آزمون زمان را پشت سر نهاده و در طول دهه‌های متوالی جان میلیون‌ها تن از انسان‌ها را نجات داده است؛

ک) اشاره به این‌که اگر چه کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل چالش‌های ناشی از بی‌جا شدگی قهری را به رسمیت می‌شناسد، اما بر این باور است که کشورهای توسعه‌یافته تنها میزبانی بخشی از پناهجویان جهان را پذیرفته و از ظرفیت لازم جهت مدیریت درخواست‌های پناهجویی به شیوه‌ای انسانی، عادلانه و کارآمد برخوردارند؟^{۱۶}

۳- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز پنج‌شنبه ۲۵ فروردین‌ماه ۱۴۰۱، در خصوص به شمار آوردن انتخابات محلی بریتانیا به‌عنوان فرصتی جهت بهبود زندگی کودکان این کشور. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به برگزاری انتخابات در روز ۵ مه سال جاری میلادی (۱۵ اردیبهشت‌ماه)، در شهر لندن به‌منظور گزینش نمایندگان جدید محلی دولت در این شهر که مسئولیت ارائه خدمات به مردم در زمینه‌هایی چون تحصیل، مراقبت‌های اجتماعی و تأمین مسکن را بر عهده دارند - عرصه‌هایی که بر زندگی کودکان پایتخت بریتانیا بسیار تأثیرگذار است؛

^{۱۶} گزارش پایگاه خبری سازمان ملل. قابل‌بازرسی در لینک:

ب) اشاره به به‌شمار آمدن این انتخابات به‌عنوان فرصتی برای دولت محلی جهت بهبود اقدامات خود، به‌ویژه در زمینه بحران سکونت‌گاه‌های موقت که تاکنون در این زمینه ناکارآمد عمل کرده است؛

ج) اشاره به برخورداری لندن از بالاترین نرخ فقر کودکان در کشور، با توجه به ناگزیر شدن ۳۷ درصد از کودکان این شهر به زندگی در فقر نسبی با در نظر گرفتن هزینه‌های تأمین مسکن؛

د) اشاره به تشدید بحران هزینه‌های معیشتی و ناکارآمدی دولت در زمینه ارائه خدمات حمایتی معنادار به خانواده‌های کم‌درآمد که منجر به تعمیق این معضلات می‌شود؛

ه) اشاره به ناگزیر شدن بیش از ۸۰ هزار کودک به زندگی در سکونت‌گاه‌های موقت در لندن که بر اساس یافته‌های سازمان دیده‌بان حقوق بشر این خانواده‌ها غالباً در شرایط زیر استاندارد و یا غیرقابل سکونت زندگی می‌کنند، که نقض حقوق اولیه کودکان به شمار می‌آید؛

و) اشاره به ناگزیر شدن کودکان بی‌شمار به زندگی در این سکونت‌گاه‌ها که فاقد فضای لازم برای بازی است: این در حالی است که آن‌ها امکان حضور کامل در مدارس را نیز نیافته و ناچار به خوابیدن در اتاق‌های سردی هستند که کپک‌های سمی بر دیوارهای آن رشد کرده‌اند؛

ز) اشاره به یکی از دلایل ناگزیر شدن شمار قابل‌توجهی از خانواده‌ها به زندگی در سکونت‌گاه‌های موقت مبنی بر این‌که در خلال دهه گذشته دولت مرکزی اقدام به کاهش گسترده بودجه مقام‌های محلی نموده و شهر لندن با بیشترین میزان این کاهش‌ها مواجه بوده است - امری که موجب شده تا مقام‌های محلی ناگزیر به ارائه خدمات بیشتر با بودجه کم‌تر شوند؛

ح) اشاره به ضرورت اقدام مقام‌های محلی به برداشتن گام‌های عملی به‌منظور بهبود این شرایط؛

ط) اشاره به اقدام گروهی از سازمان‌های متعهد به مقابله با فقر کودکان، موسوم به «اتحاد فقر کودکان لندن» به انتشار بیانیه‌ای در آستانه برگزاری انتخابات محلی آتی، مبنی بر

درخواست از نامزدها جهت اولویت بخشیدن به مبارزه با فقر کودکان، گرسنگی کودکان و بی‌خانمانی آنها؛

ی) اشاره به همچنین درخواست این بیانیه از دولت محلی جهت فراهم آوردن مسکن‌های بیشتر در سراسر لندن و ایجاد چهارچوبی از موازین هماهنگ در راستای بهبود شرایط زندگی در سکونت‌گاه‌های موقت - گام معقولی که مستلزم تأمین نیازهای ضروری کودکان در تمامی این سکونت‌گاه‌ها است؛

ک) گفتنی است که سازمان دیده‌بان حقوق بشر نیز خواستار اجرای موازین مشابه در این زمینه در سطح ملی شده است؛

ل) تأکید بر ضرورت اقدام مقام‌های مشارکت‌کننده در انتخابات محلی آتی به جدی تلقی کردن این درخواست‌ها، چراکه تداوم ناکارآمدی در این زمینه منجر به تداوم محرومیت کودکان از حقوق انسانی اساسی خود می‌شود؛^{۱۸۷}

^{۱۷} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل‌بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2022/04/14/uk-local-elections-chance-improve-childrens-lives>

^{۱۸} سوابق در گزارش‌های پیشین:

*انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز دوشنبه ۲۷ دی ماه ۱۴۰۰، در خصوص نقض حقوق کودکان از سوی دولت بریتانیا با فراهم آوردن سکونت‌گاه‌های موقت برای آنها. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به انتشار گزارش ۵۱ صفحه‌ای مشترک توسط سازمان دیده‌بان حقوق بشر و نهاد خیریه «چایلدهود تراست»، مبنی بر ناگزیر شدن کودکان لندن به زندگی در سکونت‌گاه‌های موقت غیراستاندارد و غیرقابل سکونت که ناشی از ناکارآمدی‌های متداوم دولت مرکزی و محلی در زمینه سیاست‌گذاری در این رابطه است؛

ب) به عبارت دیگر، بر اساس این گزارش، دولت بریتانیا در زمینه انجام وظیفه خود در راستای تضمین حق برخورداری خانواده‌های بی‌خانمان از سکونت‌گاه‌های مناسب با شکست مواجه شده است؛

ج) اشاره به منتج شدن این شرایط از آمیزه‌ای از عواملی چون، کاهش بودجه نهادهای محلی، کاهش منابع مالی نظام رفاهی به دلیل اتخاذ سیاست‌های ریاضتی و فقدان مسکن‌های مقرون به صرفه دائمی؛

د) اشاره به اظهارات الکس فرث، هماهنگ‌کننده ارشد سازمان دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر ضرورت اقدام دولت به پرداختن اضطرابی به این جنبه پنهان از بحران مسکن، از طریق کاهش وابستگی به سکونت‌گاه‌های موقتی و مقابله با معضل مسکن‌های نامناسب برای سکونت خانواده‌ها، همچنین فراهم آوردن مسکن‌هایی ایمن و آبرومند برای آنها؛

ه) اشاره به اقدام سازمان دیده‌بان حقوق بشر، از ماه مه تا اکتبر سال ۲۰۲۱ میلادی، به انجام مصاحبه با ۷۵ تن از شهروندان لندن، مشتمل بر ۳۳ نفری که یا در حال حاضر ساکن سکونت‌گاه‌های موقت در نقاط مختلف این شهر هستند و یا به تازگی از آن نقل مکان کرده‌اند؛

و) اشاره به توصیف مصاحبه‌شوندگان از شرایط این سکونت‌گاه‌ها که دارای کپک‌ها سمی بوده و هوای آن سرد و فاقد فضای کافی برای سکونت خانواده‌ها است - شرایط ناگواری که نقض حق برخورداری از مسکن مناسب و حق کودکان در زمینه ضرورت برخورداری از معیارهای لازم معیشتی به شمار می‌آید؛

۴- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری سازمان ملل، در روز چهارشنبه ۲۴ فروردین ماه ۱۴۰۱، مبنی بر درخواست کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل از دولت بریتانیا جهت انجام نظارت بهتر بر طرح موسوم به «خانه‌ها برای اوکراین». برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به تأکید کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل بر ضرورت ایجاد ضمانت‌ها و انجام ارزیابی‌های لازم در راستای ممانعت از مورد سوءاستفاده قرار گرفتن احتمالی زنان اوکراینی در طرح بریتانیا موسوم «خانه‌ها برای اوکراین»؛

ز) گفتنی است که این وضعیت زمانی رو به وخامت می‌نهد که برخی از خانواده‌ها برای چندین سال متوالی ناگزیر به زندگی در این سکونت‌گاه‌ها می‌شوند؛

ح) تأکید بر ضرورت برخورداری همه کودکان از مسکنی باثبات و آبرومند به عنوان بنیانی جهت کسب موفقیت در تحصیل: این در حالی است که این وضعیت با شیوع بیماری کووید - ۱۹ و تعطیلی مدارس رو به وخامت نهاد، چرا که کودکان از فضای کافی برای تمرکز و محیطی ساکت جهت انجام تکالیف خود برخوردار نبودند، مضاف بر این که اکثر مصاحبه‌شوندگان اظهار داشتند که منازلشان فاقد خط اینترنت بوده است؛

ط) اشاره به تعهد شوراهای محلی بر اساس قوانین انگلیس، به فراهم آوردن سکونت‌گاه‌های موقت برای افرادی که در معرض خطر بی‌خانمانی قرار دارند و یا به تازگی بی‌خانمان شده‌اند؛

ی) این در حالی است که تعداد خانواده‌های ساکن سکونت‌گاه‌های موقت از سال ۲۰۱۱ میلادی ۶۵ درصد افزایش یافته و تا ماه اکتبر سال ۲۰۲۱ میلادی، ۴۲۲۹۰ خانواده در لندن در این سکونت‌گاه‌ها زندگی می‌کرده‌اند؛

ک) اشاره به متعهد شدن دولت بریتانیا به پرداختن به نابرابری‌های منطقه‌ای و در عین حال بهبود شرایط زندگی در سراسر کشور که باید لندن را نیز شامل شود، با توجه به این که این شهر از بالاترین نرخ فقر کودکان در انگلیس برخوردار بوده و ۷۰ درصد از خانواده‌های آن در سکونت‌گاه‌های موقت زندگی می‌کنند؛

ل) اشاره به عوامل بروز این معضل، از جمله اقدام دولت مرکزی به کاهش ۳۷ درصدی بودجه مقام‌های محلی بین سال‌های ۲۰۰۹ و ۲۰۱۰ و ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ میلادی که در این میان لندن با بیشترین میزان کاهش مواجه بوده است، همچنین کمبود مسکن‌های اجتماعی (مسکن‌های تهیه شده از سوی سازمان‌های دولتی یا مردم‌نهاد برای اقشار کم‌درآمد) و دشواری تهیه مسکن‌های دائمی برای مردم، به ویژه در لندن که در برخی از مناطق آن، خانواده‌ها بیش از ۱۰ سال است که در فهرست انتظار به سر می‌برند؛

م) اشاره به به‌شمار آمدن حق برخورداری از مسکن مناسب به عنوان بخشی از حق بهره‌مندی از معیار لازم برای معیشت که دولت‌های پی در پی بریتانیا در به رسمیت شناختن و تحقق این حق ناکارآمد عمل کرده‌اند؛

ن) تأکید بر ضرورت اقدام دولت بریتانیا به به‌رسمیت شناختن حق برخورداری از مسکن در قوانین داخلی خود و حصول اطمینان از جبران سریع و کارآمد خسارات متحمل شده از سوی قربانیان این حق، به ویژه کودکان که از سوءاستفاده‌های دهشتبار از حقوق‌شان و عواقب مخرب ناشی از آن در زمینه سلامت، تحصیل و فرصت‌های زندگی به شدت رنج برده‌اند.

ب) اشاره به اقدام بریتانیا به اتخاذ این طرح باهدف برقراری ارتباط میان میزبان‌های بریتانیایی با پناهجویان اوکراینی که به ایجاد ارتباط میان طرفین، خارج از هرگونه ساختار نظارتی و از طریق شبکه‌های اجتماعی یا طرق دیگر می‌پردازد؛

ج) اشاره به گزارش‌های خبری انتشار یافته مبنی بر مواجهه شماری از پناهجویان، به‌ویژه زنان مجرد، با دریافت پیام‌های ناشایست و حاوی مفاهیم جنسی که در برخی مواقع تنها در دقایق نخست برقراری ارتباط مجازی به وقوع پیوسته است؛

د) اشاره به قوانین بریتانیا در زمینه ضرورت برخورداری پناهجویان از یک میزبان یا حامی به‌منظور ارائه درخواست جهت دریافت روادید این کشور؛

ه) اشاره به منجر شدن تأخیرهای دیوان‌سالارانه در صدور روادید برای پناهجویان - که در تناقض با اقدامات عاجل برخی از کشورهای اروپای مرکزی و شرقی در این زمینه است - به ناگزیر شدن وزیر کشور بریتانیا به عذرخواهی از پناهجویان اوکراینی، با توجه به معطلی‌های طولانی‌مدت و ناکارآمدی که متقاضیان غالباً آسیب‌دیده و گریزان از تهاجم روسیه با آن مواجه شده‌اند؛

و) اشاره به صدور بیانیه از سوی کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل مبنی بر دریافت گزارش‌های فزاینده از زنان اوکراینی که از جانب میزبان‌های بریتانیایی خود احساس خطر می‌کنند؛

ز) اشاره به تأکید کمیساریای عالی پناهندگان بر لزوم ایجاد ضمانت‌ها و انجام ارزیابی‌های لازم در راستای مقابله با هرگونه سوءاستفاده و همچنین فراهم آوردن حمایت‌های مکفی از میزبانان؛

ح) اشاره به ضرورت ایجاد فرآیندی مناسب‌تر در این زمینه از طریق حصول اطمینان از فراهم آمدن امکان پذیرش میزبانی زنان و زنان برخوردار از فرزند، از سوی خانواده‌ها یا زوج‌های بریتانیایی به جای مردان مجرد؛

ط) اشاره به امکان منجر شدن روند میزبانی فاقد نظارت از پناهجویان به افزایش مخاطرات پیش روی زنان، علاوه بر مواجهه آنها با تجاربی چون، آسیب‌های ناشی از بی‌جا شدگی، جدایی از خانواده و خشونت؛

ی) تأکید بر ضرورت برخورداری میزبان‌ها از آموزش‌ها و اطلاعات لازم به‌منظور حصول اطمینان از تصمیم‌گیری آگاهانه آنها به هنگام ارائه درخواست میزبانی از پناهجویان؛

ک) اشاره به پاسخ سخنگوی دولت بریتانیا به دغدغه‌های کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل در این زمینه، مبنی انزجارآمیز بودن هرگونه اقدام به سوءاستفاده از پناهجویان آسیب‌پذیر، ضمن اشاره به وجود ضمانت‌های لازم در این راستا، ازجمله بررسی سخت‌گیرانه پیشینه تمامی میزبانان از سوی وزارت کشور و نهادهای دولتی محلی^{۱۹}؛

۵- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز سه‌شنبه ۲۳ فروردین‌ماه ۱۴۰۱، در خصوص منجر شدن جایگزینی «قانون حقوق بشر» بریتانیا به تضعیف حمایت‌های حقوق بشری در این کشور. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اظهارات نمایندگان پارلمان بریتانیا مبنی بر این‌که پیشنهاد دامینیک راب، معاون نخست‌وزیر و وزیر دادگستری این کشور در رابطه با جایگزینی «قانون حقوق بشر» با «لایحه حقوق (بشر) بریتانیا» مبتنی بر شواهد و مدارک مستدل نبوده و موجب تضعیف حمایت‌های حقوق بشری در قبال شهروندان این کشور می‌شود؛

ب) اشاره به انتقادات اخیر کمیته مشترک حقوق بشر پارلمان بریتانیا از تغییرات برنامه‌ریزی شده در این رابطه که طبق اظهارات وزیر دادگستری این کشور با مصلحت‌گرایی‌های سیاسی مقابله کرده و روند اخراج مجرمان خارجی را تسریع می‌کند؛

ج) اشاره به گزارش اخیر کمیته مشترک حقوق بشر مبنی بر این‌که اعمال محدودیت‌های بیشتر بر فردی که ادعایی حقوق بشری را مطرح کرده و یا کاهش خساراتی که باید به فرد

^{۱۹} گزارش پایگاه خبری سازمان ملل. قابل‌بازیابی در لینک:

مدعی پرداخت شود، به این دلیل که وی سزاوار دریافت این امتیاز تلقی نمی‌شود، در تناقض با اصل بنیادین جهانی بودن حقوق بشر است؛

د) اشاره به اظهارات دامینیک راب مبنی بر منجر شدن این تغییرات به تحکیم آزادی بیان که محافظی برای سایر آزادی‌ها به شمار می‌آید و درعین حال ادعای کمیته مشترک حقوق بشر مبنی بر منجر شدن این تغییرات به تضعیف سایر ارکان حقوق بشر، از جمله حق حریم شخصی و حق برخورداری از محاکمه عادلانه؛

ه) اشاره به یافته‌های این کمیته مبنی بر نمادین بودن حق بهره‌مندی شهروندان بریتانیا از محاکمه مبتنی بر رأی هیأت منصفه، با توجه به عدم ایجاد تغییر در محدودیت‌های جاری در این زمینه در انگلیس و ولز برای جرائم جدی بر اساس قانون جدید؛

و) اشاره به این‌که نگرانی‌های ابراز شده در این زمینه که دادگاه‌های بریتانیا اقدام به اتخاذ تصمیماتی کرده‌اند که باید توسط پارلمان اتخاذ می‌شده، بی‌اساس بوده و از این رو لزوم ایجاد هرگونه تغییر در این رابطه را بی‌مورد می‌نماید؛

ز) اشاره به همچنین منجر شدن این پیشنهادات به تضعیف الزام کنونی دادگاه‌های بریتانیا به لحاظ نمودن قضاوت‌های دادگاه حقوق بشر اروپا؛

ح) اشاره به اظهارات یکی از سخنگویان وزارت دادگستری مبنی بر این‌که پیشنهادات ارائه شده از سوی این وزارتخانه موجب تحکیم اساسی حقوق بشر بریتانیایی شده درعین حال که این کشور همچنان عضو دادگاه حقوق بشر اروپا باقی می‌ماند.^{۲۰}

Organization for Defending Victims of Violence

*فرانسه

۱- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز یکشنبه ۴ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۱، مبنی بر ضرورت اقدام امانوئل مکرون به اولویت بخشیدن به حمایت از حقوق بشر در دور دوم ریاست‌جمهوری خود. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

^{۲۰} گزارش روزنامه گاردین. قابل‌بازیابی در لینک:

الف) اشاره به اظهارات سسیل کودرو،^{۲۱} رئیس سازمان عفو بین‌الملل در فرانسه، در پی انتخاب مجدد امانوئل مکرون به‌عنوان رئیس‌جمهور این کشور، مبنی بر این‌که عملکرد مکرون در زمینه حقوق بشر در دور نخست ریاست خود به‌هیچ‌عنوان رضایت‌بخش نبوده است؛

ب) اشاره به تداوم اقدام سازمان عفو بین‌الملل به درخواست از مکرون جهت اتخاذ سیاست‌هایی که به رعایت حقوق بنیادین و حقوق بین‌الملل پایبند باشند؛

ج) اشاره به ناکارآمدی‌های فاحش حقوق بشری که باید از سوی رئیس‌جمهور فرانسه به آن‌ها پرداخته شود، از جمله:

- رفتار دولت این کشور با پناهجویان و برخورد با مسئله پناهندگی در مرزهای خود؛
- اعمال تبعیض‌های سیستمیک در چهارچوب پیش‌فرض‌انگاری‌های قومی از سوی مأموران پلیس؛
- اجرای قوانین ضد تروریسمی که به‌گونه‌ای نامتناسب و مخاطره‌آمیزی مبهم بوده و از بهره‌مندی شهروندان از حق اعتراض ممانعت به عمل می‌آورد؛
- اعمال نظارت‌های مداخله‌جویانه که حق حریم شخصی را تحت تأثیر قرار می‌دهند؛
- ناکارآمدی در زمینه رعایت تعهدات اقلیمی؛
- فروش سلاح به عربستان سعودی و امارات متحده عربی^{۲۲}؛

Organization for Defending Victims of Violence

۲- انتشار گزارش اختصاصی از سوی روزنامه تلگراف، در روز جمعه ۲ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۱، در خصوص طفره رفتن فرانسه و آلمان از پایبندی به تحریم‌های تسلیحاتی روسیه. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

^{۲۱}Cécile Coudriou

^{۲۲}گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2022/04/france-protection-of-human-rights-must-become-a-priority-of-emmanuel-macrons-second-term>

(الف) اشاره به افشاگری روزنامه تلگراف بر اساس تحلیل انجام شده توسط اتحادیه اروپا، مبنی بر اقدام فرانسه و آلمان به تسلیح روسیه با سخت‌افزارهای نظامی به ارزش ۲۷۳ میلیون یورو (۲۳۰ میلیون پوند) که ظاهراً در حال حاضر در جنگ اوکراین مورد استفاده قرار گرفته‌اند؛

(ب) اشاره به اقدام این دو کشور به ارسال محموله‌هایی، حاوی بمب، راکت، موشک و اسلحه به مسکو به رغم اعمال تحریم تسلیحاتی گسترده علیه روسیه از سوی اتحادیه اروپا در سال ۲۰۱۴ میلادی و هم‌زمان با اقدام این کشور به الحاق جزیره کریمه؛

(ج) اشاره به ناگزیر شدن کمیسیون اروپا در ماه جاری میلادی (آوریل) به رفع مفر ایجادشده در رژیم تحریم‌های خود، پس از افشاء اقدام دست‌کم ۱۰ عضو این کمیسیون به صادرات نزدیک به ۳۵۰ میلیون یورو (۲۹۴ میلیون پوند) سلاح به روسیه که ۷۸ درصد آن توسط کمپانی‌های فرانسوی و آلمانی است؛

(د) اشاره به قرار گرفتن اولاف شولتس، صدراعظم آلمان، در معرض انتقادهای شدید به دلیل عدم تمایل وی به تأمین تسلیحات سنگین برای اوکراین و همچنین متهم شدن امانوئل مکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه، به مماشات با روسیه در پی تلاش‌های وی جهت مذاکره با ولادیمیر پوتین؛

(ه) اشاره به همچنین مقاومت پاریس و برلین در قبال اعمال ممنوعیت از سوی اتحادیه اروپا در زمینه خرید گاز از روسیه، درحالی‌که این نهاد در حال حاضر روزانه یک میلیارد یورو (۸۴۰ میلیون پوند) جهت تأمین انرژی به مسکو پرداخت می‌کند؛

(و) اشاره به هم‌زمانی انتشار گزارش اتحادیه اروپا در زمینه اقدامات فرانسه و آلمان، با تصمیم مسکو جهت کنترل درآوردن کامل جنوب اوکراین، علاوه بر منطقه شرقی دونباس و همچنین ایجاد پلی زمینی به کریمه که می‌تواند نیروهای این کشور را تا مرز مولداوی پیش براند؛

ز) اشاره به افزایش انتقادات پس از افشاء اقدام کمپانی‌های آلمانی به استفاده از مفر موجود در طرح تحریم تسلیحاتی اتحادیه اروپا علیه روسیه، جهت فروش تجهیزات نظامی دارای کاربری دوگانه به ارزش ۱۲۱ میلیون یورو (۱۰۷ میلیون پوند) به این کشور؛

ح) اشاره به دفاع برلین از اقدام خود با پافشاری بر این امر که این تسلیحات تنها پس از ارائه ضمانت از سوی روسیه جهت استفاده از آنها برای مصارف غیرنظامی به کرملین فروخته شده است؛

ط) اشاره به همچنین اقدام فرانسه به ارسال محموله‌های نظامی به روسیه به ارزش ۱۵۲ میلیون یورو (۱۲۸ میلیون پوند) که بخشی از ۷۶ مجوز صادر شده در این رابطه به شمار می‌آیند: گفتنی است که پاریس این امکان را برای صادرکنندگان تسلیحات فراهم آورد تا با استفاده از مفر فنی موجود در تحریم‌های اتحادیه اروپا، تمامی قراردادهایی که پیش از سال ۲۰۱۴ میلادی انعقاد یافته بود، را به اجرا درآورند؛

ی) اشاره به اقدام شرکت‌های تسلیحاتی فرانسوی به ارسال دوربین‌ها حرارتی برای بیش از یک هزار تانک روسی و سامانه‌های ردیابی برای جت‌های جنگنده و بالگردهای تهاجمی، علاوه بر بمب، راکت و اژدر به مسکو؛

ک) اشاره به اقدام اتحادیه اروپا، از آغاز حمله روسیه به اوکراین در روز ۲۴ فوریه سال جاری میلادی، به اعمال محدودیت‌های بیشتر بر صادرات تجهیزات دارای کاربری دوگانه به مسکو و بستن مفر موجود در رژیم تحریم‌های این نهاد؛

ل) اشاره به داده‌های کمیسیون اروپا، مبنی بر اقدام کشورهای اروپایی در سال گذشته میلادی و هم‌زمان با آماده شدن روسیه جهت تهاجم به اوکراین، به فروش تسلیحات و مهمات نظامی به ارزش ۳۹ میلیون یورو (۳۳ میلیون پوند) به این کشور؛

م) اشاره به همچنین اقدام ایتالیا، علاوه بر فرانسه و آلمان، به ارسال سلاح به مسکو به ارزش ۲۲,۵ میلیون یورو (۱۹ میلیون پوند) و فروش تسلیحات از سوی بریتانیا به ارزش ۲,۴ میلیون یورو (۲ میلیون پوند) پس از اعمال تحریم توسط اتحادیه اروپا علیه روسیه؛

ن) اشاره به اقدام اتریش، بلغارستان و جمهوری چک به صادرات تسلیحات به روسیه در مجموع به ارزش ۴۹,۳ میلیون یورو (۴۱ میلیون پوند) از سال ۲۰۱۵ تا ۲۰۲۲ میلادی^{۳۳}

۳- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز چهارشنبه ۲۴ فروردین ماه ۱۴۰۱، در خصوص بررسی سیاست‌های مهاجرتی امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، در آستانه انتخابات ریاست‌جمهوری در این کشور.

الف) اشاره به تبدیل شدن موضوع مهاجرت به یکی از مهم‌ترین چالش‌های دو نامزد مرحله دوم انتخابات ریاست‌جمهوری فرانسه - امانوئل مکرون و مارین لوپن - و از این رو ضرورت بررسی سیاست‌های مکرون در قبال مهاجران و پناهجویان؛

ب) اشاره به اظهارات بسیاری از ناظران مبنی بر این‌که بر خلاف ادعای مارین لوپن و حامیان وی، امانوئل مکرون در دوره ۵ ساله ریاست‌جمهوری خود نرمش چندانی در قبال پناهجویان نشان نداده است؛

ج) اشاره به افزایش ۱۰ درصدی آمار اخراج پناهجویان غیرقانونی از خاک فرانسه از سال ۲۰۱۷ میلادی (از زمان تصدی مقام ریاست‌جمهوری توسط مکرون) که در سال ۲۰۱۹ به ۳۲ درصد رسید: لازم به ذکر است که تمرکز دولت بر اخراج پناهجویان با شیوع بیماری

همه‌گیر کووید - ۱۹ کاهش یافت؛

د) اشاره به اقدام ژرار کلمب، نخستین وزیر کشور مکرون، به به‌اجرا گذاردن قانونی مبنی بر افزایش مدت حبس پناهجویان غیرقانونی در مراکز ویژه، از ۴۵ روز به ۹۰ روز که طبق مستندات سازمان عفو بین‌الملل، در این دوران، نوجوانان پناهجو نیز بارها در این مراکز محبوس شدند؛

ه) اشاره به همچنین اقدام دولت فرانسه در سال ۲۰۱۹ میلادی، به لغو پروتکل‌های مربوط به «تأمین سلامت متقاضیان پناهندگی»، چراکه به ادعای مقام‌های دولتی بسیاری از

^{۳۳} گزارش اختصاصی روزنامه تلگراف. قابل بازیابی در لینک:

پناهجویان با توسل به روند «گردشگری سلامت» تلاش می‌کنند تا وارد خاک این کشور شوند؛

و) اشاره به اقدام امنوتل مکرون به اتخاذ سیاستی جدید در قبال متقاضیان پناهندگی زیر سن قانونی، مبنی بر بازداشت و حبس آن‌ها توسط پلیس: گفتنی است که برخی از این نوجوانان بدون سرپرست ناگزیر به ترک خاک فرانسه شده و برخی نیز با توسل به زور اخراج شدند؛

ز) اشاره به گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در آذرماه سال گذشته، مبنی بر بررسی وضعیت هزاران پناهجوی سرگردان در منطقه کله و متهم کردن دولت مکرون به تحمیل استیصال به آن‌ها؛

ح) اشاره به همچنین توقف کامل روند پرونده‌های اخذ تابعیت برای بسیاری از مهاجرانی که به‌طور قانونی درخواست داده بودند، به‌گونه‌ای که میزان کسب شهروندی فرانسه برای اتباع خارجی در دوران ریاست جمهوری مکرون به پایین‌ترین حد خود در دو دهه اخیر رسید که حاکی از اعمال سخت‌گیری‌های شدید از سوی وزرای کشور وی در این زمینه، در قیاس با فرانسوا اولاند و نیکولا سارکوزی، رؤسای جمهور پیشین فرانسه، است؛

ط) گفتنی است که در سال ۲۰۲۰ میلادی، تنها ۴۵ هزار نفر موفق به کسب ملیت فرانسوی شدند که در قیاس با سال ۲۰۰۹، دوران ریاست جمهوری نیکلا سارکوزی، کاهش دو برابری داشته است: این در حالی است که نیکلا سارکوزی به اتخاذ سیاست‌های ضدمهاجرتی شهرت داشت؛

ی) اشاره به حاکی بودن آمار به دست آمده در این زمینه مبنی بر دریافت تابعیت فرانسوی از سوی ۸۷ هزار تن از مهاجران در سال ۲۰۰۹ میلادی؛

ک) اشاره به همچنین دریافت حق شهروندی فرانسه از سوی بیش از ۶۵ هزار مهاجر در سال ۲۰۱۶ میلادی، هم‌زمان با دوران ریاست جمهوری فرانسوا اولاند که در آن زمان این کشور تحت حملات تروریستی نیز قرار گرفته بود؛

ل) اشاره به از سوی دیگر، کندی روند اعطاء کارت‌های موقت اقامت به دانشجویان خارجی که به ناگزیر شدن بسیاری از دانشجویان به زندگی در این کشور بدون کارت اقامت و مواجهه با معضلات متعدد انجامیده است؛

م) اشاره به اقدام وزارت کشور فرانسه، از سال ۲۰۱۸ میلادی، به تعطیل کردن بخش صدور کارت‌های اقامت دانشجویی در بسیاری از فرمانداری‌های شهرهای کوچک به بهانه اعمال صرفه‌جویی‌های اقتصادی که به تشکیل صف‌های طولانی دانشجویان جهت دریافت این کارت‌ها منجر شد؛

ن) اشاره به محکومیت مکرر دولت امانوئل مکرون از سوی سازمان‌های حقوق بشری، در طول پنج سال اخیر به دلیل رفتار خشونت‌آمیز با پناهجویان، از جمله:

- پرتاب گاز اشک‌آور به سوی پناهجویان و جمع‌آوری خشونت‌بار چادرهای پناهجویان ساکن کانال سن مارتن و میدان جمهوری پاریس، در زمستان سال ۲۰۲۰ میلادی؛

- اعمال خشونت گسترده در قبال پناهجویان در دو شهر دانکرک و کله؛

- مرگ پناهجویان در خاک فرانسه، علاوه بر ۲۷ پناهجویی که در دریای مانش، به رغم اعلام وضع اضطراری به گارد ملی، جان‌شان را از دست دادند؛

س) اشاره به عدم اقدام دولت فرانسه، پس از به قدرت رسیدن طالبان در افغانستان، به اعطاء روادید و انتقال بسیاری از شهروندان این کشور که به دلیل همکاری با ناتو و دیگر سازمان‌های بین‌المللی جان‌شان در خطر بود؛

ع) اشاره به اقدام دولت‌های آلمان و بریتانیا به پذیرش، به ترتیب ۸ هزار و ۴ هزار شهروند افغانستانی و درعین حال موافقت دولت مکرون تنها با اعطاء روادید به ۲ هزار تن از شهروندان این کشور؛

ف) اشاره به بااین‌حال فاجعه‌بار ارزیابی کردن سیاست‌های مهاجرتی رئیس‌جمهوری فرانسه در ۵ سال اخیر از سوی راست‌گرایان افراطی، با توجه به ورود ۶۷۵ هزار و ۲۵۵ پناهجوی غیراروپایی به خاک فرانسه در این مدت، درحالی‌که در دوران ریاست‌جمهوری

فرانسوا اولاند، ۲۱۷۴۶۳ نفر و در دوران سارکوزی کمتر از ۱۹۰ هزار نفر وارد این کشور شدند؛

ص) همچنین گفتنی است که شمار مهاجرانی که موفق شدند برای نخستین بار کارت اقامت دریافت کنند، در دوران ریاست جمهوری مکرون ۱۵ برابر بیشتر از دوران فرانسوا اولاند بوده است؛^{۲۴}

۴- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر اروپا - مدیترانه،^{۲۵} در روز دوشنبه ۱۵ فروردین ماه ۱۴۰۱، در خصوص اقدام دولت فرانسه به اخراج ده‌ها تن از جوانان غیراروپایی از سکونت‌گاه‌های خود به منظور فراهم آوردن فضای لازم برای اسکان پناهجویان اوکراینی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به ابراز نگرانی عمیق در خصوص گزارش‌های دریافتی مبنی بر اقدام دو پناهگاه اسون و پانتن^{۲۶} در فرانسه به اخراج ساکنان غیراروپایی خود به منظور جای دادن پناهجویان اوکراینی - سیاست‌هایی که تبعیض‌آمیز و غیرانسانی بوده و بی‌درنگ باید متوقف شوند؛

ب) اشاره به اطلاع یافتن نزدیک به ۵۰ تن از اتباع خارجی از کشورهای گینه، مالی و افغانستان مبنی بر اخراج قریب‌الوقوع‌شان از پناهگاه خود به منظور فراهم آمدن مکان لازم جهت اقامت پناهجویان اوکراینی که وارد این کشور می‌شوند؛

ج) اشاره به منجر شدن اقدام مزبور به بی‌خانمانی پناهجویان جوان - که برخی از آنها زیر سن قانونی هستند - همچنین ایجاد اخلال در فعالیت‌های تحصیلی‌شان و مورد تهدید قرار گرفتن آسایش، بهزیستی و سلامت روان‌شان؛

^{۲۴} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

<https://per.euronews.com/2022/04/13/france-election-migration-dilemma-macron-le-pen>

^{۲۵}Euro-Mediterranean Human Rights Monitor

^{۲۶}Essonne and Pantin

د) اشاره به همچنین وقوع این رویداد پس از دریافت گزارش‌هایی مبنی بر اخراج ۶۰ پناهجوی افغانستانی از سکونت‌گاه خود، به‌منظور فراهم آوردن مکان لازم برای سکونت پناهجویان اوکراینی؛

ه) اشاره به انجام اقدام مشابه از سوی مقام‌های آلمان مبنی بر جابه‌جا کردن بسیاری از پناهجویان، از جمله خانواده‌های پناهجو و انتقال آن‌ها به مراکز موقت پذیرش مهاجران به‌منظور ایجاد فضای لازم برای اقامت پناهجویان اوکراینی و همچنین بدون آن‌که به آن‌ها فرصت اعتراض یا دادخواهی در قبال این تصمیم را بدهند؛

و) اشاره به ضرورت حمایت از پناهجویان اوکراینی بر اساس منشور اتحادیه اروپا و حقوق بین‌المللی بشردوستانه و درعین‌حال تأکید بر این‌که این امر نباید تحت هیچ شرایطی منجر به آسیب دیدن سایر گروه‌های آسیب‌پذیر، به‌ویژه پناهجویان و جوانان به شدت نیازمند به پناهگاه شود؛

ز) اشاره به این‌که بی‌خانمان کردن برخی از گروه‌های آسیب‌پذیر و یا ناگزیر کردن آن‌ها به جابه‌جایی به‌منظور جای دادن پناهجویان اوکراینی سیاستی تبعیض‌آمیز و در تناقض با منشور حقوق بنیادین اتحادیه اروپا، به‌ویژه حق برخورداری از مسکن مناسب و همچنین ماده ۳۱ منشور (حقوق) اجتماعی اروپا است؛

ح) اشاره به درخواست از مقام‌های فرانسه جهت معکوس نمودن بی‌درنگ اخراج پناهجویان جوان از سکونت‌گاه‌های خود، همچنین درخواست از مقام‌های آلمان جهت تجدیدنظر در زمینه اقدام خود به جابه‌جا کردن پناهجویان و انتقال آن‌ها به مراکز موقت و حصول اطمینان از فراهم آمدن سکونت‌گاه‌های مناسب برای پناهجویان اوکراینی بدون نقض حقوق سایرین.^{۲۷}

^{۲۷} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر اروپا - مدیترانه. قابل بازیابی در لینک:

<https://euromedmonitor.org/en/article/5032/To-make-way-for-Ukrainian-refugees,-France-is-throwing-dozens-of-non-European-youths-out-of-shelter>